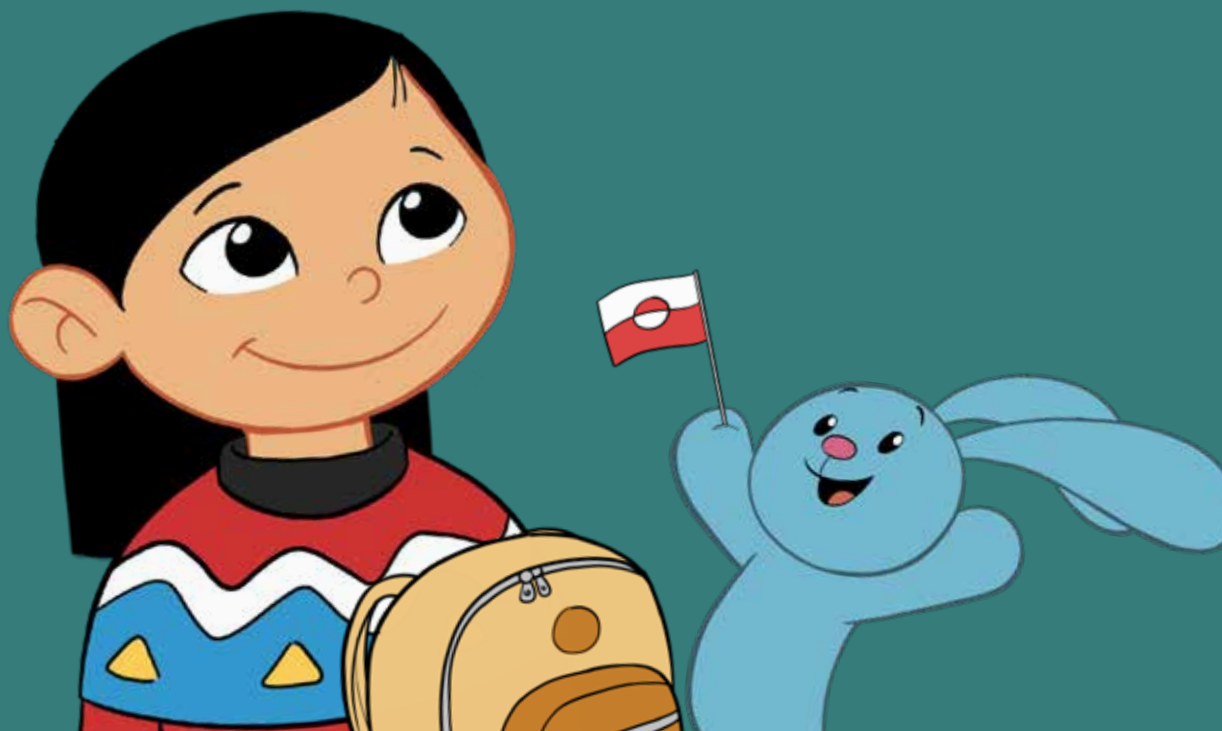


Miiannuuaq Olsvig

MANUMINA ATUALERPOQ

MANUMINA STARTER I SKOLE



ATUAKKAMIK PIGINNITTOQ | DENNE BOG TILHØRER:

Manumina atualerpoq
Manumina starter i skole

© Miiannguaq Olsvig & Center for Forældreskab S/I 2020.

Atuakkiorfik | Forlag: Sund Sans

ISBN: 978-87-972232-0-8

Atuakkiorfik | Forfatter:
Miiannguaq Olsvig

Danskisunnngortitsisut | Dansk fortolkning:
Camilla Brandi Anshøj
Else Guldager
John Andersen

MANU-mi suleqataasut | MANU-team:
Rikke Louise Kuhn
Rosa Moth-Lund

Suleqatigiissitaliaq | Arbejdsgruppe:
Katrine Larsen Lennert
Liili Kleist
Lisa Korneliussen
Maren A. Clasen
Kathrine Krarup

Titartagalersuisoq | Illustration: Christian F. Rex, Deluxus Studio
Ilusilersuisoq, ilioraasoq naqiterisorlu | Design, layout og tryk: Eks-Skolens Grafisk Design & Tryk
Danmarkimi naqiterneqarpoq | Trykt i Danmark

Suliaqarlutik peqataasut 26. februar 2020 qutsavigaagut | Tak til deltagerne ved det arbejdende værksted den 26. februar 2020.



»Qitornat atualerpoq« aamma meeqqanut atuagaq »Manumina atualerpoq« aningaasaliiffigineqarput ukunannga:
PAARISA, Holte Rotary aamma Frederik og Emma Krags mindelegat | »Dit barn starter i skole« og børnebogen
»Manumina starter i skole« er finansieret af PAARISA, Holte Rotary og Frederik og Emma Krags mindelegat.

Miiannguaq Olsvig

MANUMINA ATUALERPOQ

MANUMINA STARTER I SKOLE

FORLAGET SUND SANS

Meeqqerivimmi meeqqat illoqqasunngorlutik
eqqartueqatigiipput.

»Ullumikkut Manumina, Inuk Salillu maani
naggataarput,« Sørine meeqqanut oqarpoq.

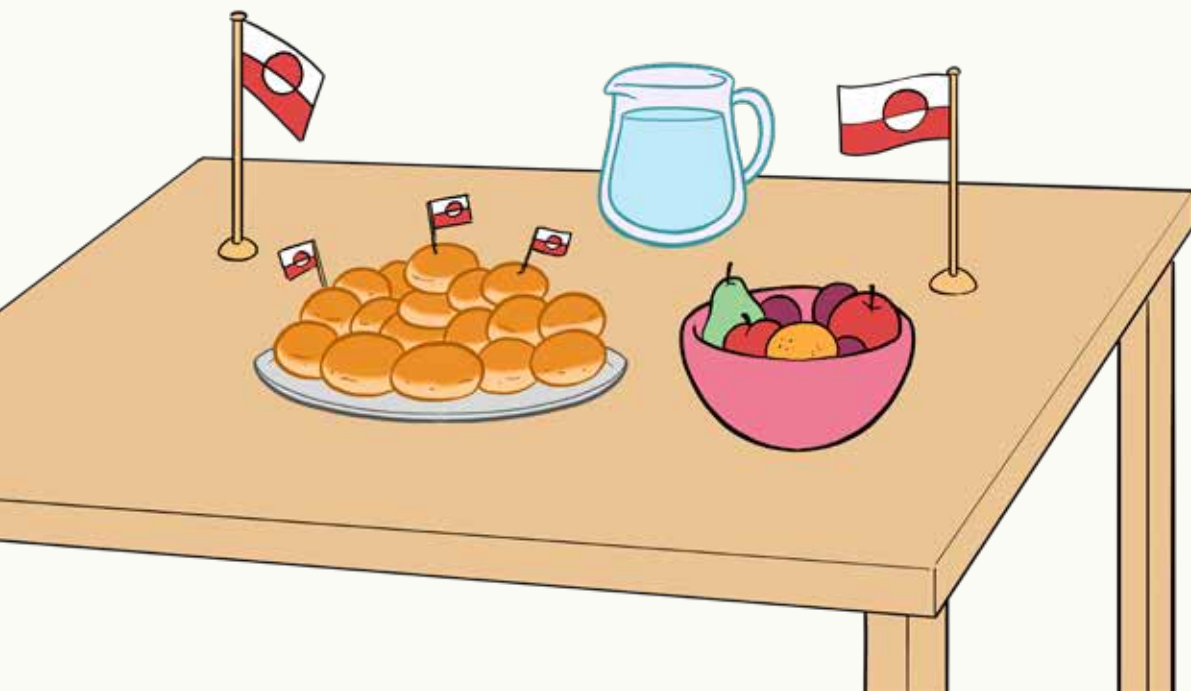
»Sooruna?« Isa aperivoq.

»Atuartunngussagatta,« Salik
tulluusimaarpalulluni akipallappoq.

»Ilumut,« Sørine tapersiivoq.

Manumina, Inuk Salillu angisuunngornermik
atuartunngussamaarput.

Meeqqat tamarmik tusarnaarluarput.



I børnehaven sidder børnene i rundkreds og
venter på, hvad der nu skal ske.

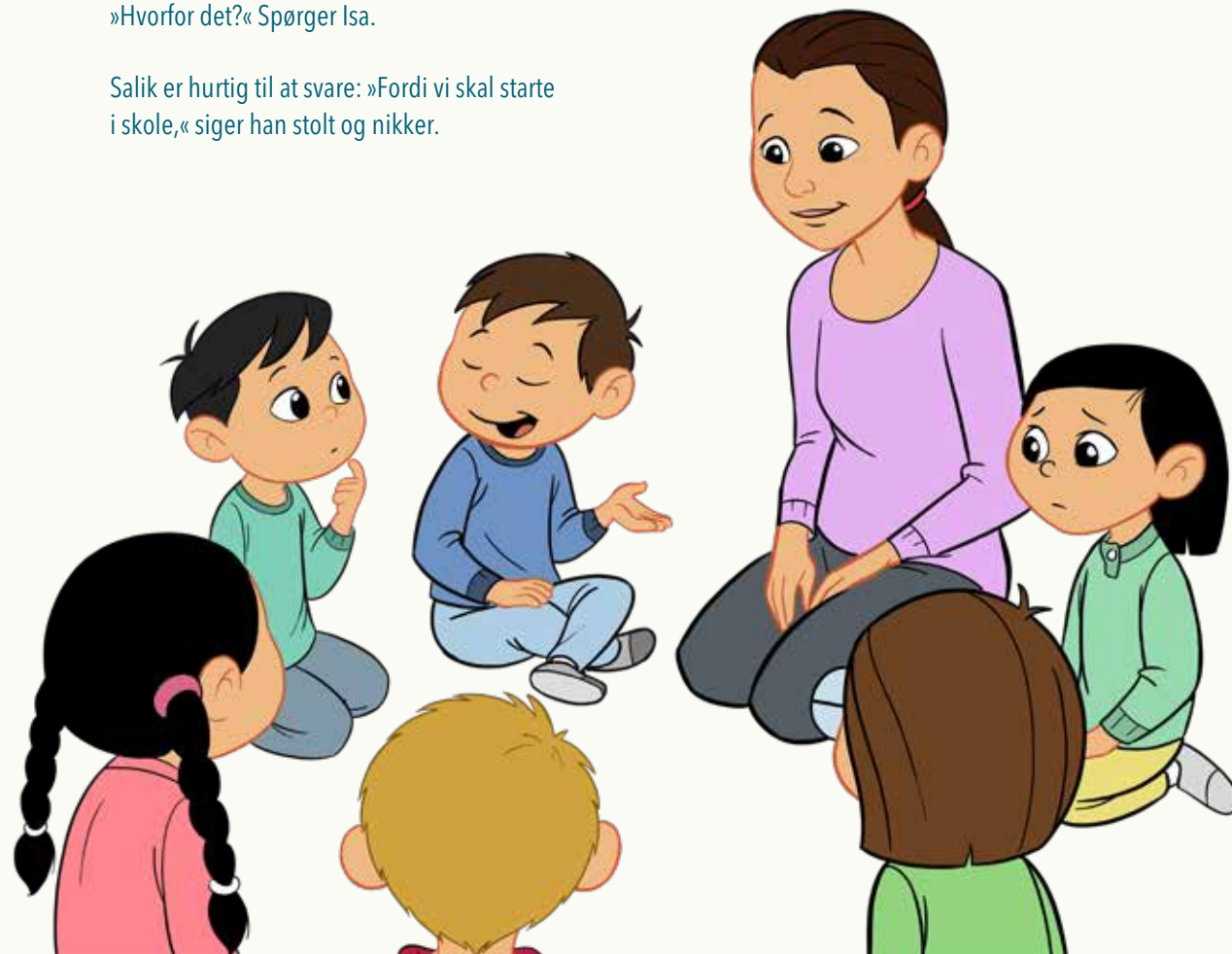
»I dag er det sidste dag for Manumina, Inuk og
Salik,« fortæller Sørine.

»Hvorfor det?« Spørger Isa.

Salik er hurtig til at svare: »Fordi vi skal starte
i skole,« siger han stolt og nikker.

»Ja, nemlig,« Sørine nikker også.

Manumina, Inuk og Salik er blevet så store,
at de skal begynde i skole. Alle børnene lytter
opmærksomt.



»Ilumut. Angisuunngornera uppersarsivara, aammami kigutinnik aalasoqalernikuuvoq,« Manumina eqqarsarpoq.

Ferialaareerunimi atuariatortalissaaq. Tassa meeqqerivimmiittarunnaassaaq. Tamanna paasiuminaatsilaarpaa.

»Qanoq eqqumiik meeqqeriviliassaruma? Meeraqatikkami Sørinelu maqaasilerukkit?«

Manuminap malugisinnaavaa aliasulaalerluni, taamaattumik qialerpoq, Sørinelu ornillugu.

»Åhhhh Manumina, sooruna aliasuppit?« Sørine saammarsaavoq.

»Maqaasissavassi,« Manumina akivoq.

»Maanga alakkaajuaannarnissannut tikilluaqqusaajuaannassaatit,« Sørine qungujulluni naggasiivoq pakkullugulu.



»Ja, det er vist rigtigt. Jeg er blevet en stor pige, jeg har også en rokketand,« tænker Manumina inde i sig selv.

Først er det ferie, og bagefter skal Manumina i skole. Det er slut med børnehaven for hende. Det er lidt svært at forstå.

»Men hvordan slut? Når jeg ikke længere skal i børnehave. Hvad nu, hvis jeg savner mine kammerater og Sørine?«

Pludselig bliver hun ked af det, hun går hen til Sørine og begynder at græde.

»Åhhhh Manumina, hvorfor er du ked af?« Sørine trøster hende.

»Jeg kommer til at savne jer,« svarer Manumina.



»Du er altid velkommen til at besøge os,« Sørine smiler og giver hende et kram.



»Ullumi meeqqerivimmi naggataarnerit qanoq ippa?« Ataatap Manumina aperaa.

Manumina nipangersimalaariarluni aliasoqqilerpoq.

»Aliasuttutit paasisinnaavakkit. Meeqqerivimmi nuannersorpassuit misiginikuuatit, kammalaatitillu taakaniillutik.

Aamma taakkua nuannarigakkit. Tullinnguuppoq atualernissat. Atuarfik aamma nuannarissaqaat. Arlaannik qilanaarisaqarpit atuarfik eqqarsaatigileraangakku?« Anaanap Manumina isigalugu aperaa.

Manuminap atualernissani eqqaaginnarlugu pissangaammerujussuarpoq, allaannginnami naamigut quinaammertoq. Aammami atualernissaminut qilanaaqaq.

Det var så din sidste dag i børnehaven. Hvordan gik det?« Spørger far.

Manumina tøver lidt og får blanke øjne.

»Jeg kan godt forstå, at du er ked af det. Du har oplevet så mange dejlige ting i børnehaven, og du har dine kammerater der.

Jeg tror faktisk, at du også bliver glad for skolen. Er der noget, du glæder dig til, når du tænker på skolen?« Spørger mor og kigger opmærksomt på hende.

Når Manumina tænker på at begynde i skole, mærker hun spænding og får sommerfugle i maven. For hun glæder sig faktisk også.



Manumina atualissamaarami allanneq sungiusarlugu aallartinnikuuvoq. »Ataata, suna allassavara?« Ataatani aperaa.

»Atimmaannaa qanoq allattarpaat?« Ataata alapernaappasilluni Manumina isigaa.

Manuminap aqerluusaaq tiguaa, allallunilu aallartilluni. M-A-N-U tassungalu killilluni unippoq.

»Taavamaa?« Ataata aperivoq. Manumina isumaqarpoq allalluni tamaviaarnartuusooq.

»Ataata, qanormaa? M-I-N-A?«. Atimi sinnera allapallappaa, ilami allannissaa nalunngilluarpaa. Ataatanili qinngasaalaassallugu nuannarisarpaa.

»TORRAK, nammineq tamaat allappat,« ataata tulluusimaarpalulluni oqarpoq.

Ataatalu taamak oqareertoq Manumina eqqarsalerpoq: »Ilaa tupinnaq allattoqartooq, soorlu tassa angakkuarnee. Taava allanneqarnikut atuarsinnaallugit. Soorlu aamma titartarneqarnikut paasisinnaagigut. Atualerumamita sorpassuit allattalissavakka? Immaqa aamma titartaallutalu qalipaasarumaarpugut.«

Manumina er begyndt at øve sig i at skrive. Hun spørger: »Hvad skal jeg skrive, far?«

»Hvordan er det nu lige, at man skriver dit navn?« Far kigger nysgerrigt på Manumina.

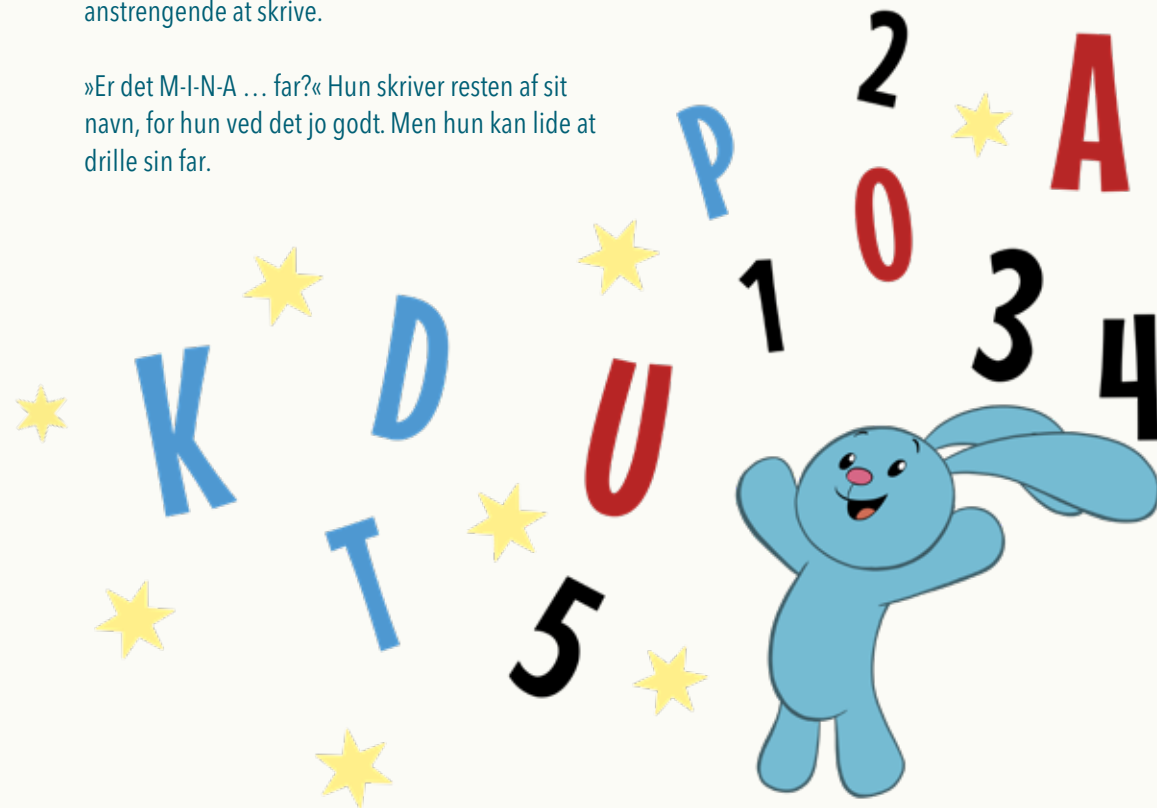
Hun har fat om blyanten og begynder at skrive. M-A-N-U når hun at skrive.

»Hvad så?« Spørger far. Manumina synes, det er anstrengende at skrive.

»Er det M-I-N-A ... far?« Hun skriver resten af sit navn, for hun ved det jo godt. Men hun kan lide at drille sin far.

»SÅDAN. Du kunne skrive det hele,« siger far stolt.

Da far sagde det, satte det nogle sjove tanker i gang for Manumina: »Det er underligt, at der er nogen, der kan skrive. Det er næsten som at trylle. Og så kan man læse det, der står. Mon jeg også kommer til at kunne skrive alting, når jeg begynder i skole? Og kommer jeg til at tegne og male?«



Manuminap atualernissaa qallivoq,
taamaammallu ilaqutariinni
ulapputtunnguaqarpoq. Aanaa puisip amianik
mensorpoq, aamma anaana mersorfimminik
mensorpoq. Manuminami atualeruni
kalaallisuusaaq.

»Kaniinami aqagu atualileruma soqassava?«
Manumina eqqarsarpassilluni anaanani aperaa.

»Illit qanoq isumaqarpit? Suut Kaniinap
tulluarissavai?« anaana aperivoq.

Manuminap nalunngilluarpaa. Tassami
ulluni nalliuttorsiorfinni kusanartunik
atisaqartoqartarpoq.

»Kusanassaqaanga atisassakka atigukkit«. Soorlu
immaqa prinsessi prinsimik naapitseqqaalersoq.

Suli takorlooruminaatsippaa atualeruni ulloq
taanna susoqassanersoq.

Den første skoledag nærmer sig, og der er
travlhed i familien. Bedstemor syr i sælskind,
og mor syr på symaskine. Manumina skal have
nationaldragt på til første skoledag.

»Hvad mon Kaniina skal have på, til min første
skoledag?« Manumina ser tænksom ud og spørger
sin mor.

»Hvad synes du? Hvad vil passe til Kaniina?«
spørger mor.

Manumina ved det godt. For når det er en
højtidelig dag, så tager alle deres fineste tøj på.

»Jeg bliver flot med mit fine tøj på«, tænker
Manumina. Hun ser det for sig. Som en prinsesse
der møder sin prins.

Hun har lidt svært ved at forestille sig, hvad der
skal ske på hendes første skoledag.



Manumina anaanani ataatanilu pisuttuaqatigai.
Atuarfik saneqquppaat, tassa Manuminap
atuarfissaa.

»Pinnguarterfik torraanerpaaq ...
sisoorferujussualik - issakatsiaarfillu.
Takuuk, takuuk! Issakatsiaarlunga
nuannarisara. Meeqquerivimmiit arlaleriarluta
maaniinnikuuvugut,« Manuminap anaanani
ataatanilu oqaluttuuppai.

»Tassa tamaani anitsiartassaasi,« anaana oqarpoq.

»Nalunngilara, Sørinep oqaluttuunnikuuaatigut,«
Manumina akivoq arpallunilu.

Atuarfiup igalaata tungaanut arpappoq,
alapernaatsuugamimi.

Inimut atuarfiusartumut illumut itsuannisaarpoq.
Taqqamani takusinnaavai issiaviit nerriviillu.
»Sorlermimita issiajumaarpunga?«



Manumina er sammen med sin mor og far, de er
ude at gå tur. De kommer forbi skolen, som meget
snart er Manuminas skole.

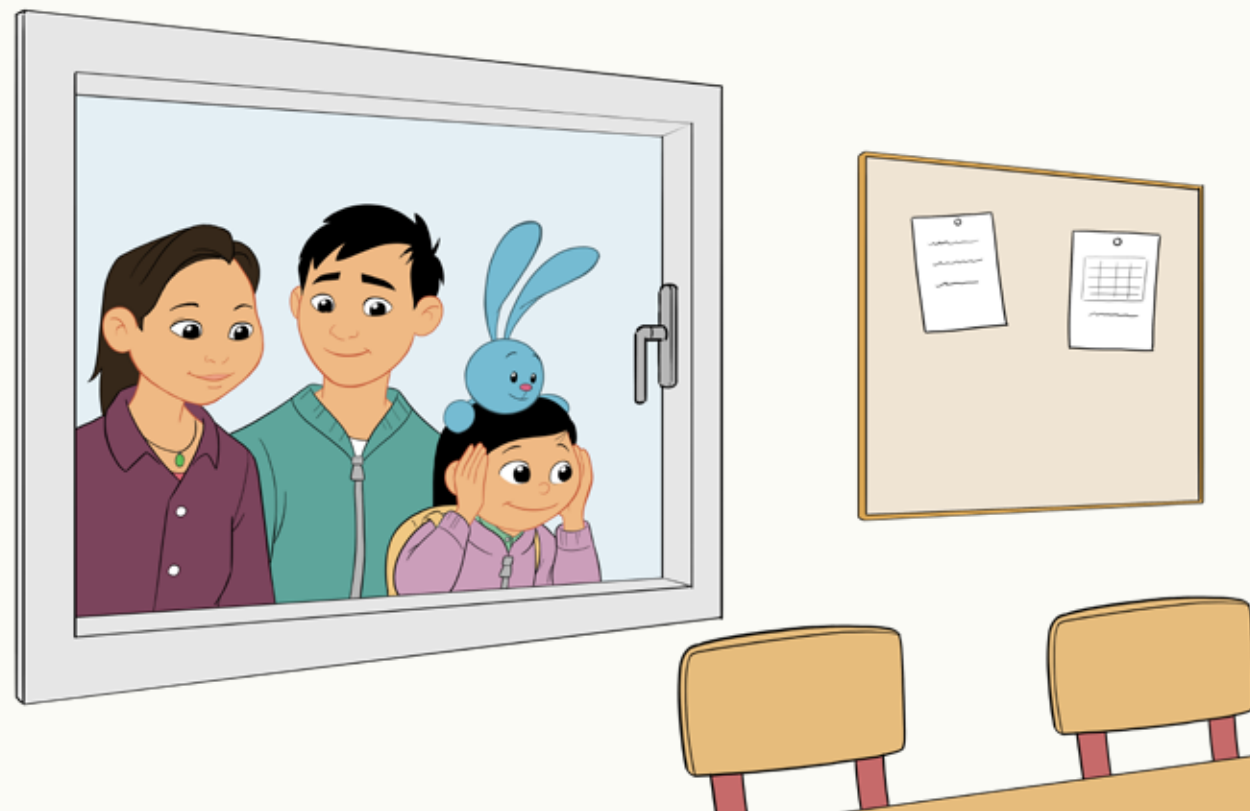
»Den sjoveste legeplads ... en stor rutsjebane – og
gynger. Se, se! Jeg elsker at gynte. Jeg har været
her så mange gange med børnehaven,« fortæller
hun sin far og mor.

»Det er her I skal holde frikvarter,« siger mor.

»Det ved jeg da godt. Sørine har fortalt os det,«
svarer Manumina og piler af sted.

Hun løber over til et vindue, for hun er altid meget
nysgerrig.

Hun kigger ind i et klasseværelse, der er stole og
borde. Hun tænker, »hvor mon jeg kommer til at
sidde?«



Iffiorfissanngorpoq, aqagumi Manumina
atualereerpat kaffisortitsisussaapput.

»Aanaa, takuuk! Imannak ammalortuliortarput,«
Manumina naqittakkamik ammalorsaajutigaluni
takutitsivoq.

»Kusanat, Manumina ... Kiisami aqagu ulloq
qilanaarisarput tassa nalliussinialerparput,«

aanaap asannippasilluni ernuttani isigalugu
akivaa.

Manuminap iffiugaq tigummiani natermut
nakkaavaa. Aanaap nakkartoq tiguniarlugu
peqinnermini nilertoorpoq. Tamarmillu
nipitoorujussuarmik illalerput.

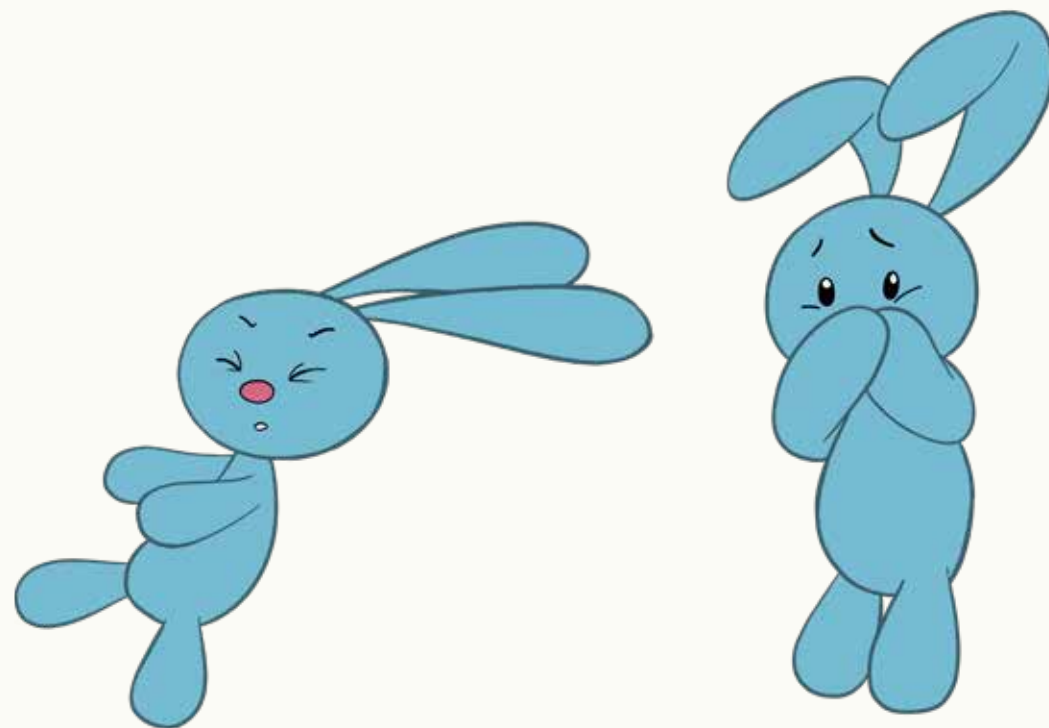


Nu er det bagetid, for det er i morgen, Manumina
skal starte i skole. Bagefter skal der være kaffemik.

»Bedstemor, se! Sådan laver man kugler,«
Manumina viser bedstemor hvordan, mens hun
laver kugler af dejen.

»De er flotte, Manumina ... Det er i morgen -
dagen, vi har glædet os til,« svarer bedstemor, og
ser kærligt på sit barnebarn.

Manumina taber pludselig dejen på gulvet.
Bedstemor bukker sig ned for at samle den
op. Hun kommer til at prutte, og de griner højt
sammen.



»1. klassingortut ilaqutaasullu tamassi tikilluaritsi. Atisi taaneqaraangata ilinniartitsisussassi Verap eqqaanukartassaasi ... Manumina,« atuarfiup pisortaata Manumina majuaqquaa.

Manuminap atuagaasivini tigulluataariarlugu, ilinniartitsisussami Verap eqqaanukarpoq. Ilaquttani qiviarpai qungujullunilu. Takuneqarsinnaavoq tulluusimaartoq.

»Atuaqatikka ... Åh qujanartoq, taaka aamma Inuk meeqqaneeqatigisarnikuusara.« Manumina

nuannaatsappoq Inullu qungujoriarlugu qalluni qummoortillugit. Inuk aggerpoq sanileriillutillu nikorfaqatigiilerput. Qujanaqaq nalunngisaqartunga ikinngutinnik.



»Velkommen til alle i 1. klasse og deres familier. Når jeres navne bliver råbt op, går I hen og stiller jer ved siden af jeres lærer, Vera ... Manumina,« siger skolelederen.

Manumina tager godt fat i sin skoletaske og går hen til Vera. Hun kigger over på sin familie og smiler. Man kan se, at hun er stolt.



»Mine klassekammerater ... Åh – der er heldigvis Inuk fra min børnehave.« Manumina bliver rigtig glad for at se ham. Hun smiler til Inuk og hæver øjenbrynene. Han kommer hen, så de kan stå sammen. Det føles dejligt at være nær en kammerat.

Atuaqatigiit ilinniartitsisortik Vera, nikorfaqatigaat. Meeqqat tamarmik atitik taagorpaat. Veralu nassuiaavoq atuartut ullumikkut sulerissanersut.

»Saassinniipput assigiinngitsut, tassa ilissi pissasi,« Vera qungujullalluni oqarpoq.

Manuminap saaminiittut takuai aqerluusaq, piiat allattaaviillu. Aamma poor'lu juicelu.

»Tamaasa pissakka? Sunaluunniit allattaavittaanni allassinnaanerpaa – imaluunniit aamma titartaaffigisinnaanerpakka?« Manumina eqqarsarpoq.

Tamarmik nipaallutik nerriput. Atuartut ilaat nuannaarpaseqaat, ilaat ittuulaarlutik, ataaserlu qiavoq. Immaqaana anaaminukarusuttoq?

Manuminap anaanani eqqaagaluarpaa, kisiannili maaniinnini nuannaraa.

likkami takusinnaavai naqinnerit kisitsisillu nivingasut. Ini qimerloorpaa, tassami alapernaattarnermik.

Manuminap kissaatigaa, ullut ilaanni atuarsinnaalernissani.

Klassekammeraterne står sammen med deres lærer, Vera. Alle børnene siger deres navne, og Vera fortæller, hvad de skal i dag.

»Foran jer ligger der forskellige ting til jer,« siger Vera, mens hun smiler.

Manumina ser, at der er en blyant, et viskelæder og et hæfte. Og der er også en bolle og en juice.

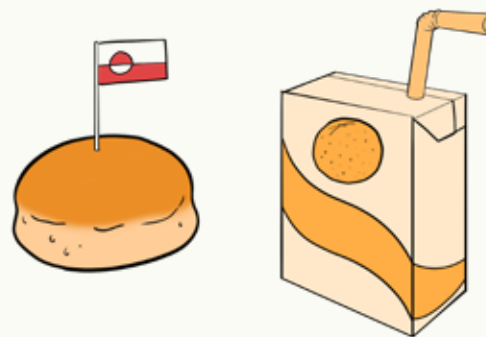
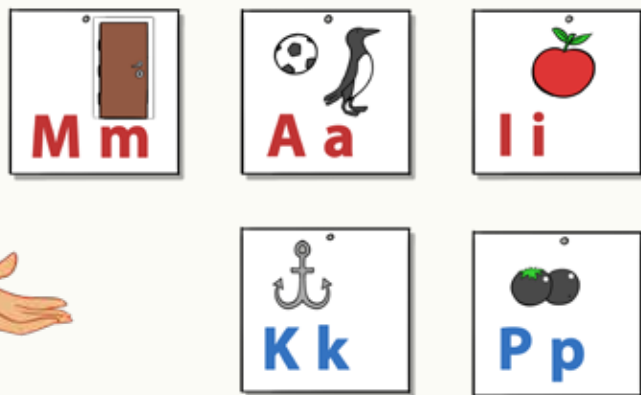
»Er alt det til mig? Mon jeg må skrive al det, jeg har lyst til – og må jeg tegne i hæftet?« tænker Manumina.

Alle sidder stille og spiser. Nogle ser glade ud, andre lidt generte, og der er en, som græder. Måske vil han gerne hen til sin mor?

Manumina tænker også på sin mor, men hun er glad for at være lige her.

Der hænger bogstaver og tal på væggen. Hun kigger sig omkring. For hun er jo altid nysgerrig, husker du nok.

Manumina drømmer om, at hun selv kan læse en dag.



Atuarfimmi atualeqqaartitsineq naammassimmat,
Manumina ilaqtutanilu angerlarput.
Angerlarsimaffimminimi kaffillissapput,
immaqalu paggatsitsisoqassalluni.

Inuppassuit takkupput, illu inunnik ulikkaavillugu.

Manumina misigisimavoq
nuannaartorujussuulluni, allaat naamigut
malugisinnaallugu. »Ulloq manna
nuannernerpaavoq,« Manumina eqqarsarpoq
qaaqqsat kingulliit anereersullu.



»Manumina, taqualiorarluta innassaagut,
ullaakkut atuariatuleruit ulapinnginniassaagut,«
anaana oqarpoq.

»Taqussat ... Sunittoq taquarlanga?
Atuaqatikkamita allat sunik taquassappat?«
Manumina eqqarsarpoq.



Da den første skoledag er forbi, går Manumina og
hendes familie hjem. Der skal være kaffemik og
måske 'pagga'.

Der kommer så mange gæster, at huset er fyldt
helt op med mennesker.

Manumina kan mærke, at hun bare er glad helt
ned i maven. »Det har været den dejligste dag ...«
Hun føler glæden indeni. Det tænker hun meget
over, da de sidste gæster er gået.



»Manumina, vi skal smøre din madpakke, og vi
skal i seng. Ellers får vi alt for travlt, når du skal
i skole i morgen,« siger mor.

»Madpakke ... Hvad har jeg lyst til i min
madpakke? Hvad mon de andre har med i deres
madpakker?« Tænker Manumina.

Atuarfiup siarna sianerpoq, atuartullu inimi atuartitsivimmiipput. Verap atuartut atiisigut taasarlugit kikkut takkussimanersut nalunaarsorpai. »Manumina,« Vera oqarpoq. »Aana,« Manuminap talini qullarlugu akivaa. Kingorna ulloq siulleq sulerisimanerlutik eqqartuipput.

Manumina nappaariarluni aperivog:
»Quiartorsinnaavunga?«
»Aap. Eqqaamassavat naammassiguit assavit errortornissaat,« Vera eqqaamaqqusivog.

Perusuersariartorpoq. Eqqumiilaarpoq kisimiivilluni. Paarlersuaq inoqanngilaq, meeqqammi tamarmik inini atuartitsivinniipput.

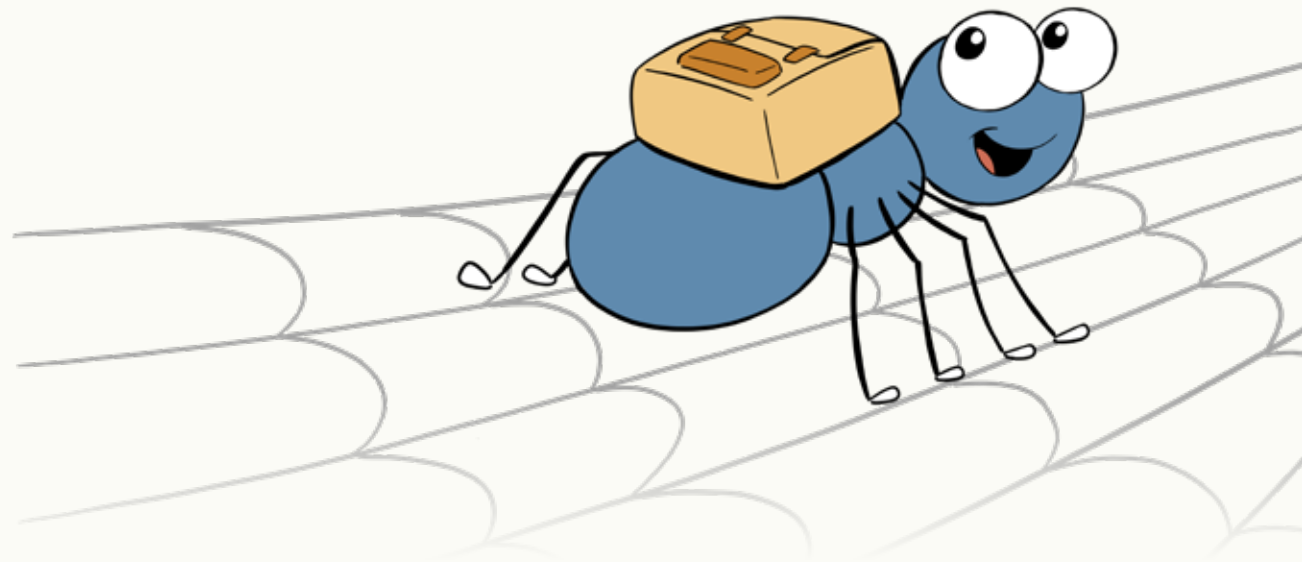
Manuminap assami errortornerini takusaqalerpoq.
»Øjjj, Piitaq aasiannguaq. Atuagaasivimma

assingajaanik atuagaasiveqarpoq,« Manumina aasiammut qungujuppoq. »Maani aamma atuarpit?« Manuminap aperaa akineqarnani. »Suminngaanniimmita qassutai pinngortarpat? Immaqa Vera aperigukku? Ilinniartitsisummi nalunngilaat,« Manumina eqqarsarpoq.

Manumina utermat atuarfiup siarna sianerpoq.
»Anitsialerpusi. Atisasi ateriarlugit aniissaasi,« Vera oqarpoq.

Manumina arpaannavik issakatsiaartarfiliarpoq. Issakatsiaarnermi nuannareqaa. »Qanoq ateqarpit?« Manumina tunuminiit aperiteriasaarpoq. »Manumina. Illimmi qanoq ateqarpit?« »Piitaq,« nukappiaraq akivog.

Anitsiarfiup sinnera Manumina Piitarlu paarlakaallutik issakatsiaarput.



Klokken ringer ind, og nu er børnene i klasseværelset. Vera råber børnenes navne op. »Her,« siger Manumina, da hun bliver råbt op. Bagefter snakker de sammen om den første dag.

Manumina rækker sin hånd i vejret.
»Må jeg gå ud og tisse?«
»Ja, selvfølgelig. Du skal vaske hænder, når du er færdig,« husker Vera hende på.

Hun går ud på wc'et. Der er ingen på gangen, for alle børn er i deres klasser.

Mens hun vasker hænder, får hun øje på noget. »Øjjj, det er Peter edderkop, der sidder der. Han har en skoletaske på. Den ligner min.«

Manumina smiler til edderkoppen. »Går du også i skole her?« Spørger hun uden at få svar. »Hvor mon spindet kommer fra? Måske kan jeg spørge Vera? En lærer ved det«, tænker Manumina.

Da Manumina kommer tilbage, ringer det ud, og Vera siger: »Nu er der frikvarter. Det er på med tøjet, så I kan komme ud at lege.«

Manumina løber hen til gyngen. Hun elsker jo at gynge. »Hvad hedder du?« Lyder en stemme bagved Manumina. »Manumina. Hvad hedder du?«. »Peter,« svarer drengen.

Resten af frikvarteret skiftes Manumina og Peter til at gynge.

Manumina innarami misigisani pillugit
eqqarsaaterpassuaqarpoq.

Vera ilinniartitsisoralugu nuanneq ...
Ilaa nalunnginnerlugit aasiaap qassutai
suminngaanneernersut?

Naqinnerit angakkuakkat oqaasinngortartut ...

Taquassakka nammineq taninnikuuakka, iffiag
makrelilerlugu aammalu iipili. Taquartornissag
erininaq.

Immaqa Piitaq ikinngutitaaraara? Immaqa aqagu
issakatsiaaqqissaagut ...

Piitap Piitaq aasiannguaq aamma
naapissimanerlugu? Imaluunniit Piitaq
aasiannguup Piitaq nalunnginnerlugu
ateeralugu?

Atuariartoqqinnissara qilanaarnaq. Atuartuulluni
nuanneq!

Da Manumina kommer i seng den aften, tænker
hun på alt det, hun har oplevet.

Dejligt at få Vera som lærer ... Mon hun ved, hvor
edderkoppens spind kommer fra?

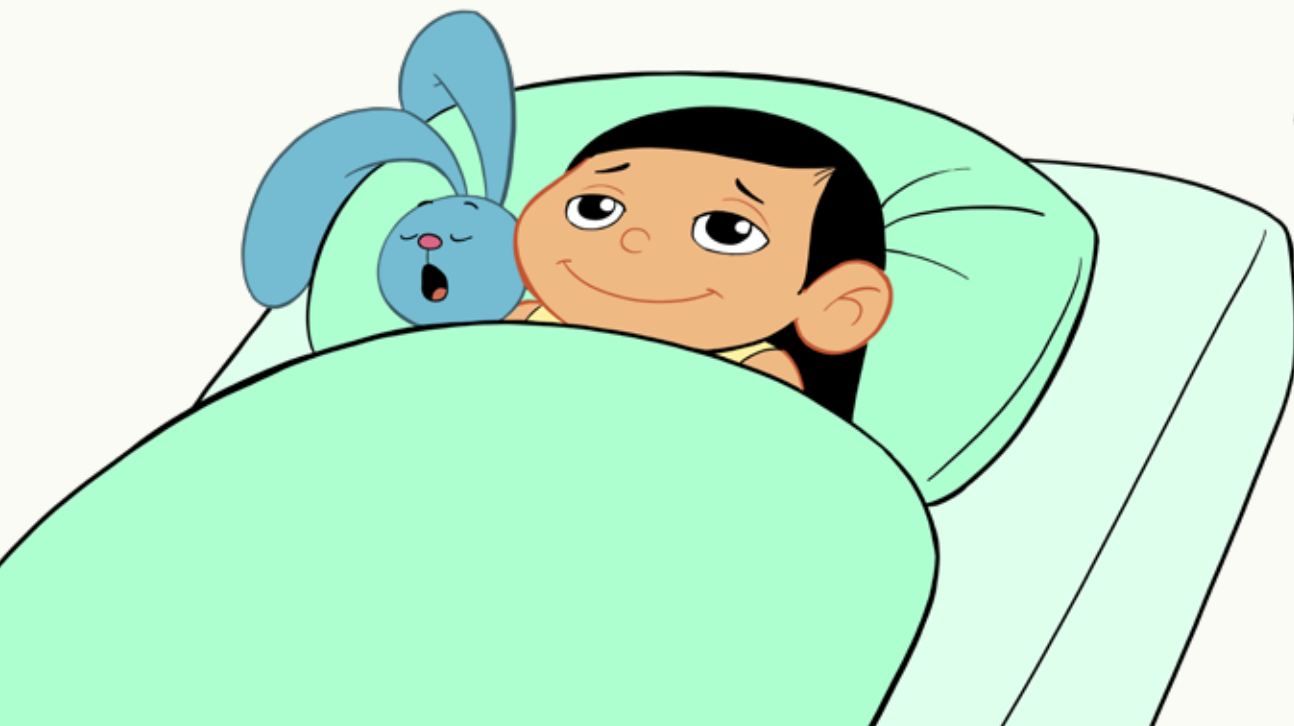
Tryllebogstaver der kan blive til ord ...

Jeg glæder mig til at spise madpakken, jeg selv
har smurt – jeg har makrelmad med og et æble.

Måske får jeg en ny ven - Peter? Vi kan også gynges
sammen i morgen ...

Mon Peter har mødt lille Peter edderkop? Eller
mon lille Peter edderkop ved, at han hedder det
samme som min nye ven Peter?

Jeg glæder mig til i morgen. Hvor er det sjovt at
gå i skole!





MEEQQANUT ATUAKKAT ALLAT ANGAJOQQAANULLU
MAPPERSAKKAT NANGEQATTAARTUT UKUUPPUT:

»Manumina« aammalu »Meeqqavit atuagaa siulleq«
»Manuminap misigissusai« aammalu »Meeqqavit misigissusai«
»Manumina sinilluarit!« aammalu »Meeqqavit sinittarnissaa«
»Manumina kuppiararpoq« aammalu »Meeqqat napparsimasoq«
»Manuminap timaa« aammalu »Meeqqavit timaa«
»Manumina pinnguarpoq« aammalu »Meeqqavit pinnguarnera aalaneralu«
»Manuminap assani errortorpai« aammalu »Meeqqavit assani errortorpai«

ØVRIGE BØRNEBØGER OG FORÆLDREHÆFTER I SERIEN:

»Manumina« og »Dit barns første bog«
»Manuminas følelser« og »Dit barns følelser«
»Manumina sov godt!« og »Dit barns søvn«
»Manumina har skoldkopper« og »Dit syge barn«
»Manuminas krop« og »Dit barns krop«
»Manumina leger« og »Dit barns leg og bevægelse«
»Manumina vasker hænder« og »Dit barn vasker hænder«



FORLAGET SUND SANS



9 788797 223208